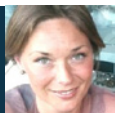

HEKSEJAKT I HUMANISMENS ÅND!

*Har Human-Etisk Forbund
mandat til å hindre
selvstendige mennesker
i å tenke selv?*

Illustrasjonsfoto: colourbox.no

Av Camilla Levin-Erichsen
camilla@ciel.no

Jeg har fulgt Human-Etisk Forbunds kampanje "Ingen liker å bli lurt" med stor interesse, ettersom jeg kjenner flere mennesker med ulike synspunkter som har latt seg involvere. Etter å ha lest med på facebook fra sidelinjen en stund, sitter jeg med spørsmålet:

Hva er problemet?

Her er Human-Etisk Forbunds egen fremstilling, hentet fra kampanjens nettsider:

"Stadig flere i Norge tror på ånder, spøkelser og at det er mulig å snakke med døde mennesker. Årlig arrangeres det rundt 50 alternativmesser landet rundt, med ca. 100.000 besøkende. Arrangørene beskriver selv utviklingen som "eksplosiv".

I det siste har det dukket opp en rekke tv-programmer som forteller oss at det overnaturlige eksisterer, og at det finnes mennesker med "synske evner".

Markedet for alternativ medisin er også i vekst. Tall fra Statistisk sentralbyrå tyder på at alternativmarkedet har vokst med godt over 50 prosent siden slutten på 90-tallet. En undersøkelse fra 2007 viste at 38,2 prosent av befolkningen hadde prøvd alternativ behandling det siste året. Det er mer enn 1,5 millioner nordmenn.

Statistisk sentralbyrå finner også at det er de med dårligst helse som bruker mest penger på alternative tjenester. Samtidig vet vi at det er en sammenheng mellom dårlig helse og dårlig økonomi.

Alt dette bekymrer oss. Vi vil hjelpe folk til å tenke kritisk, slik at de ikke blir lurt."

Og fremdeles er spørsmålet:

Hva er Human-Etisk Forbunds problem?

"Human-Etisk Forbunds ensidige fokus på det alternative "lureriet" avdekker at kampanjens bakenforliggende drivkraft er en dårlig tilslørt motstand mot andre virkelighetsforståelser enn det mekanisk-materielle og vitenskapelig dokumenterbare virkelighetsbildet. Ikke omtanke for det frie mennesket."

Jeg ser nærmere på hver enkelt "problemstilling":

"Stadig flere i Norge tror på ånder, spøkelser og at det er mulig å snakke med døde mennesker. Årlig arrangeres det rundt 50 alternativmesser landet rundt, med ca. 100.000 besøkende. Arrangørene beskriver selv utviklingen som "eksplosiv".

Uttrykket "stadig flere" er artig unøyaktig.

I forhold til hva? Hvordan det var for 50 år siden? 1000 år siden? I fjor?

Kampanjen: Ingen liker å bli lurt

Human-Etisk Forbund har lansert en kampanje mot klarsynte, alternativmedisinere, krystallhealere og andre som utnytter folks tvil, sorg og håp med grunnløse påstander.

Ordene ovenfor er ikke Ildsjelens ord, men hentet direkte fra HEF sin hjemmeside hvor de omtaler kampanjen.

De har brukt mye tid og krefter på dette, bl.a. har de laget egen hjemmeside, videosnutter, facebook-side, t-skjorter og generelt brukt tid og krefter på å lansere og fronte kampanjen. I mars inviterte de også den kjente skeptikeren og illusjonisten James Randi. Han la ut på en foredragsturne til Oslo, Trondheim og Bergen, noe som medførte mye medieoppmærksomhet. For mer info om kampanjen: www.ingenlikeråblilurt.no www.human.no

Hvem er dette et problem for? Hvis det ikke er et problem for de som selv tror, vil jeg gjerne vite hvorfor Human-Etisk Forbund opplever den økende interessen for alternativmesser som problematisk og ser seg kallet til å stanse denne tendensen. Har Human-Etisk Forbund mandat til å hindre selvstendige mennesker i å tenke selv? Mener Forbundet seg ansvarlig for hvilke interesser, hvilken tro og hvilke messer Norges befolkning skal oppta seg med?

Er det Forbundets oppgave å oppdra mennesker til den ”kritiske” tankegangen de selv synes er ”best”?

Hvordan ligger det an med interiørmessene, bilmessene eller designmessene?

Tenk om noen har blitt lurt til å bruke mer penger på oppussing i jakten på status eller har blitt overbevist om at lykken er en ny bil? Hva med skjønnhetsidealene, jakten på den perfekte kroppen, motepresset? Er det mulig at store deler av vår befolkning blir lurt til å tro at de blir vellykket lykkelige dersom utseendet holder en viss standard?

Dersom Human-Etisk Forbund vil oppdra befolkningen til å tenke kritisk for å forhindre medmennesker i å bli lurt, er kanskje reklameindustrien et sted å starte? Men dette lureriet bekymrer kanskje ikke Forbundet, ettersom det ikke finnes et snev av åndelige perspektiver i industrien.

Når Forbundet anser økningen i interesse for alternativmesser som en større bekymring enn økningen i interessen for messer som glitrer og blinker med sine materielle suksessoppskrifter, aner vi konturene av at det slett ikke handler om et etisk ansvar for andre menneskers velbefinnende, men et spisset angrep mot spiritualitet, troen på det uforklarlige og enkeltindividets udokumenterbare opplevelse av åndsvirkelighet.

“I det siste har det dukket opp en rekke tv-programmer som forteller oss at det overnaturlige eksisterer, og at det finnes mennesker med ”synske evner”.”

Er det et problem at det vises på tv? Er det et problem at noen åpent og ærlig forteller hva de tror på? Er problemet at det eksisterer mennesker med synske evner? Det er vanskelig å begripe problemstillingen – hvis det da ikke er så enkelt som at Forbundet har et problem med at andre tillater seg å tro på noe de selv ikke gjør.

Gjennom årtusener har mennesket forholdt seg til åndelighet og “det overnaturlige” (som riktignok beskrives som overnaturlig bare for dem som ikke opplever det som helt normalt). Mennesker tror på dette om det lages tv-programmer eller ei. Hvis Human-Etikere har problemer med at det vises på tv, kan de forsøke det gamle trikset med av-knappen. Human-Etisk Forbund vet at denne overbevisningen finnes hos mennesker uansett. Hvis Forbundet mener at problemet er den underliggende årsaken til at det faktisk lages tv-produksjoner om disse emnene - nemlig at mange mennesker synes dette er interessant - vel, så er de kanskje litt for sent ute med å advare. Publikum eksisterer allerede. Tilbud og etterspørsel. Hvis Human-Etisk Forbund vil latterliggjøre den økende gruppen som er interessert i åndelighet og alternativt tankesett, må de selvsagt gjerne det. Skap tabuer. Gjør individer redde og skamfulle over å snakke om sine opplevelser og overbevisninger

- og interessen for tv-programmene, bøkene, bladene, behandlingene, kanaliseringene og alt det andre vil eksplodere.

Dårlig strategi hvis man ønsker å hindre interessen for alternative levemåter eller tankesett.

Human-Etisk Forbunds ensidige fokus på det alternative ”lureriet” avdekker at kampanjens bakenforliggende drivkraft er en dårlig tilslørt motstand mot andre virkelighetsforståelser enn det mekanisk-materielle og vitenskapelig dokumenterbare virkelighetsbildet. Ikke omtanke for det frie mennesket.

“Markedet for alternativ medisin er også i vekst. Tall fra Statistisk sentralbyrå tyder på at alternativmarkedet har vokst med godt over 50 prosent siden slutten på 90-tallet. En undersøkelse fra 2007 viste at 38,2 prosent av befolkningen hadde prøvd alternativ behandling det siste året. Det er mer enn 1,5 millioner nordmenn.”

Er det et problem at nordmenn har ulike behandlingsformer å velge mellom og dermed kunne få belyst og behandlet sin sykdom på flere måter?

Har Human-Etisk Forbund fordommer mot valgene til 1.5 millioner nordmenn?

Er problemet at en annen tilnæringsmåte enn den naturvitenskapelige, syntetiske medisineren ikke kan dokumenteres virkningsfull, eller at den åpenbart oppleves verdifull for 1/3 av Norges befolkning?

Vi skal ta med i betraktningen at selv skolemedisin med “dokumentert virkning” foreskrevet av tradisjonelle, vestlige leger ikke så helt sjeldent er feilslått, mislykket – og endog kan ha store bivirkninger og skadelige konsekvenser.

Ikke så rent få pasienter dør selvsagt også av sykdom og skader selv om de behandles av ”vanlige” leger, og mange opplever å måtte leve med kroniske lidelser som vestlig medisin ikke har muligheter til å behandle. Uten noen gang å ha oppsøkt alternativ behandling.

Er det virkelig et problem for Human-Etisk Forbund at syke mennesker som ikke opplever god behandling

og virkningsfull medisinerings hos sin fastlege også tar kontakt med en behandler med en annen tilnærming?

Er begrenset valgfrihet i helsespørsmål en fanesak for Human-Etisk Forbund?

Har det slått Forbundet at det i tillegg til en ydmykhet, respekt og åpenhet for helhetlig virkelighetsforståelse og behandlingsformer som tar hensyn til mer enn fysikk, er *nettopp* kritisk tenkning og logiske slutninger som beveger mennesker til å søke andre alternativer enn skolemedisinens symptombehandling tuftet på vitenskapens mekaniske virkelighetsbilde?

At ikke Human-Etikeres livssyn har helhetlige perspektiver der kropp, sjel og sinn står i et naturlig og gjensidig samvirkende forhold til hverandre, har den ufravikelige konsekvens at de selv må forholde seg utelukkende til en materielt orientert og mekanisk behandlingsform. Dem om det. Å oppfordre mennesker med videre perspektiver enn en selv til å begrense sin opplevelse av eksistens til det som kan påvises av instrumenter i et laboratorium, er både hensiktsløst og lettere bakstrevensk.

”Statistisk sentralbyrå finner også at det er de med dårligst helse som bruker mest penger på alternative tjenester. Samtidig vet vi at det er en sammenheng mellom dårlig helse og dårlig økonomi.”

Overrasker det Human-Etisk Forbund at den andelen av befolkningen med dårligst helse er sammenfallende med dem som oppsøker flere typer behandlingstilbud for å bli friske?

Det ville tross alt vært merkelig dersom den delen av befolkningen som hadde **best** helse også var dem som oftest oppsøkte behandling for å bli friske.

Et usedvanlig lite oppsiktsvekkende sammenfall. Hva er hensikten med denne uttalelsen?

Er det meningen med dette å insinuere at det er alternative behandlere som skal holdes ansvarlig for den sykes dårlige økonomi? Dårlige helse? Eller vil forbundet her rette søkelyset mot syke og fattige menneskers manglende kritiske evner? Igjen må man spørre seg hvilket problem som fremlegges.

Sammenhengen mellom dårlig helse

og dårlig økonomi er vi alle klar over. DET er et samfunnsproblem som bør vektlegges av vår regjering, men er ikke et holdbart argument i “kampen mot det alternative”.

Human-Etisk Forbunds avslutning på sin bekymringsliste er kanskje den mest tankevekkende:

”Alt dette bekymrer oss. Vi vil hjelpe folk til å tenke kritisk, slik at de ikke blir lurt.”

Hva gir dette forbundet autoritet til å offentlig proklamere bekymring for voksne, tenkende, følende,

”Når Forbundet anser økningen i interesse for alternativmesses som en større bekymring enn økningen i interessen for messer som glitrer og blinker med sine materielle suksessoppskrifter, aner vi konturene av at det slett ikke handler om et etisk ansvar for andre menneskers velbefinnende, men et spisset angrep mot spiritualitet, troen på det uforklarlige og enkeltindividets udokumenterbare opplevelse av åndsvirkelighet.”

selvstendige mennesker med egne hjerner, egen fornuft, egne penger og personlig valgfrihet? I beste fall er det totalt misforstått, i verste fall, formynderisk. Å anta at voksne mennesker ikke evner å vurdere selv, å påta seg rollen som en som har ansvar for å hjelpe folk til å tenke kritisk, for ellers vil de kanskje komme til å kunne bli lurt? Hva slags holdning er dette?

Humant og etisk?

Det minner mer om en selvutnevnt rektor med stivnet teori, spanskrør og skammekrok som virkemidler

i sin lydighetstrening av åpne, sannhetssøkende og frittenkende medmennesker.

Ønsker nordmenn seg ymse forbund som skal oppta seg med individets personlige valg, og som påberoper seg et ansvar for å lede mennesker inn i tankebaner de selv forfekter under dekke av ”hjelpsomhet” og ”bekymring”?

Gjennomgangen av Human-Etisk Forbunds fremstilling av *Problemet* tyder på at problemet er Forbundets eget problem. Å vedkjenne seg at man har et problematisk forhold i møte med andres valg og tro, er en ypperlig mulighet til refleksjon og utvikling. Både for enkeltindivider, og forbundskulturer.

En manglende vilje eller evne til å erkjenne og arbeide seg gjennom egne problemer, viser seg ofte som en hevet pekefinger: *”DERE er problemet! Jeg ville ikke hatt noe problem om bare alle andre tenkte som meg! Bli som meg, så blir det fred og fordragelighet.”*

Ønsket om å hjelpe er tilsynelatende meget prisverdig - men selv de mest hjelpsomme vet at det er lite hensiktsmessig å hjelpe dem som kan hjelpe seg selv. Damer som kan gå selv, motsetter seg masete speidergutters forsøk på å dra dem over gata for å motta Speiderforeningens æresmedalje.

Det er meget veloppdraget å spørre om noen trenger ens hjelp (hvis man da ikke kan stole på at den trengende kan ta ansvar for selv å be om det), men tvangshjelp besvares ikke med takknemmelighet.

Tvert i mot.

Var jeg en slik uerfaren speidergutt, ville jeg regnet med en veske i hodet. For hjelpsomhetskamouflasjen er like gjennomskinnelig som keiserens nye klær, og mennesker med åpne øyne lar seg slett ikke lure.

Takk som byr, kjære human-etikere, men frie mennesker krever sin rett til å tenke selv og ta egne avgjørelser uten Forbundets godkjennelse.

Ingen liker å bli lurt?

Noen av oss tar selv ansvaret for ikke å la oss lure, i stedet for å beskyldte andre for å lure oss.